

อัญชลี สุขสุด. (2547). รูปแบบพฤติกรรมกรรมการแก้ไขความขัดแย้งของผู้บริหาร ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูอาจารย์ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทตรา ประเสริฐวงศ์,
รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษารูปแบบพฤติกรรมกรรมการแก้ไขความขัดแย้งของผู้บริหาร ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูอาจารย์ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 และเพื่อเปรียบเทียบรูปแบบพฤติกรรมกรรมการแก้ไขความขัดแย้ง ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูอาจารย์ จำแนกตามสถานภาพผู้ตอบ ตามกรอบแนวคิด ทฤษฎีของ จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson & Johnson) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 552 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนและครูอาจารย์ จาก 39 โรงเรียน ได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 450 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 81.52 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ทดสอบสมมติฐานด้วยค่า ที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบพฤติกรรมกรรมการแก้ไขความขัดแย้งของผู้บริหาร ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูอาจารย์ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ผู้บริหารได้แสดงออกถึงพฤติกรรมกรรมการแก้ไขความขัดแย้งในรูปแบบราบรื่นเป็นอันดับแรก รองลงมาแบบประสานร่วมมือ แบบประนีประนอม แบบหลีกเลี่ยง และแบบบังคับ เรียงตามลำดับ

2. รูปแบบพฤติกรรมกรรมการแก้ไขความขัดแย้งของผู้บริหาร ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูอาจารย์ ที่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ แบบบังคับ แบบราบรื่น และแบบประสานร่วมมือ และพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ แบบประนีประนอม โดยที่แบบหลีกเลี่ยงไม่พบความแตกต่าง

Unchalee Sooksood.(2004) Administrators' Conflicts-Solving Behavior Patterns as Perceived by Educational administrators and teachers in secondary schools under Office of the Basic Education Commission Bangkok, Area 1. Master thesis, M.Ed. (Educational Administration). Bangkok: Graduate School, Rajabhat Chandrakasem University. Advisor Committee : Asst.Prof. Dr.Paktra Prasertwong, Assoc.Prof. Dr.Paitoon Sinlarat.

The purposes of this research were to study the administrators'conflicts-solving behavior patterns as perceived by educational administrators and teachers in secondary schools under Office of the Basic Education Commission Bangkok, Area 1 and to compare the conflict-solving behavior based on the perception of the administrators and teachers with the respondents' status as to Johnson & Johnson's theory framework. The sample group was 552 of 39 school's director, assistant directors and teachers. The number of returned questionnaires was 450 or 81.52 percent. The statistics used for data analysis included percentage, arithmetic mean, standard deviation, and t-test.

The findings of the research are as follows:

1. Considering the administrators' conflicts-solving behavior patterns as perceived by educational administrators and teachers in secondary schools under Office of the Basic Education Commission Bangkok, Area 1, the administrators have chosen the smoothing method as their first choice to handle conflicts, followed by confronting, compromising, withdrawing, and forcing method.

2. The administrators' conflicts-solving behavior patterns as perceived by educational administrators and teachers that are different at the statistical significance level of .01 including forcing, smoothing and confronting method. On the other hand, the compromising method is different at the statistical significance level of .05 where as the withdrawing method is not different.